



DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunei Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Schimbarea la față a Dlui Nostru Isus Hristos.

(6 August.)

Sf Matei evangelistul scrie: „Și după șase zile lua Isus pe Petru și pe Iacob și pe Ioan fratele lui și îi sui pe dânșii intrun munte înalt deosebi. Și și-a schimbat fața înaintea lor, și a strălucit fața lui ca soarele iară hainele lui s'au făcut albe ca lumina. Și iată s'au arătat lor Moise și Ilie și grăiau cu dânsul. Și răspunzând Petru a zis lui Isus: „Doamne bine este nouă a fi aici. De vrei să facem trei colibi, una ție, una lui Moise și una lui Ilie.,” Și încă vorbind el, iată nor luminos i'a umbrît pe ei, și iată glas din nor zicând: „acesta este fiul meu cel iubit intru carele bine am voit, pe aceasta să-l ascultați.” Și auzind ucenicii, au căzut pe față și s'au spăimantat foarte. Și apropiindu-se Isus, s'a atins de ei, și a zis: sculați-vă și nu vă temeți.” Și ridicându-și ochii lor pe ninete n'au văzut, fără numai pe Isus, singur. Și pogorându-se ei din munte, le-a poruncit lor Isus, zicând: „nimeni să nu spuneți vederea acestă până când Fiul omului se va scula din morți.” Și l'au întrebat pe el ucenicii lui, zicând: „dară de ce zic cărturarii, că Ilie trebuie să vină mai înainte?” Iară Isus răspunzând le-a zis lor:

„Ilie adevărat va veni mai înainte și va locmi toate. Iară zic vouă, ca Ilie a venit și nu l'au cunoscut pe dânsul ci au făcut cu dânsul câte au vrut.” Atunci au înțeles ucenicii, că de Ioan Botezătorul le-a zis lor. (Mateiu, 17, 1—13.)

Schimbarea la față a Domnului Isus Hristos a fost semnul cel mai frumos al iubirei și îngrijirei nemărginite în privința apostolilor și a omenimei. Isus Hristos a arătat o schințea a mărire sale dumnezeiești înaintea apostolilor, că aceia să nu se scandalizeze dacă vor vedea patimile lui și moartea lui de buna voie primită, iar de alta parte a voit a da un mic semn despre fericirea, care așteaptă pre toți aceia, cari vor crede în Dânsul și cari pentru suferințele din viața aceasta trecătoare vor dobândi fericire ne spus de mare.

Sărbătoarea schimbării la față a Domnului nostru Isus Hristos în Roma s'a serbat deja în veacul al V-lea.

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de păr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25.

† Dr. George Bilașco

profesor universitar.

Maramureșul nostru a îndurat o nespusă pierdere. Vrednicul său fiu, bărbat integru, omul științei, pe neașteptate a trecut la celea veșnice. Inima lui plină de sentimente curat altruiste, iubitoare de Biserică, patrie și neam, — a încetat de a mai bate.

Ca o veste fulgerătoare ne-a venit știrea, că „badea Gheorghe” nu mai este între cei vii. Lumea nu voia se creadă, că acest stejar, organism atlet, a putut să fie repus cu atâta iuțeală. O mică petricică, cât un grăunt de linte, i-a vătămat piciorul cauzând o rană, carea cu repeziciune înveninând sângele, a doborât la pământ pe acela, care era ca un prototip al sănătății și puterii fizice. Zădarnice au fost toate încercările științei și râvna celor mai învățați medici de a-l reținea pentru viață, — puterea morții a biruit și a smuls dintre noi pe acela, care a fost mândria noastră. Înarborarea steagurilor negre pe clădirile prefecturei, primăriei ș. a. a vestit cu jale, că știrea dureroasă despre încetarea lui din viață este adevărată.

A fost profesor la facultatea medicală a universității din Cluj, unde a înființat și organizat catedra stomatologiei. Ca specialist în aceasta ramură a științei medicale și-a făcut numele cunoscut nu numai aici acasă ci și în țeri străine. Învățeții lor au privit în el nu numai pe profesorul învățat ci și pe părintele iubitor, pe cum cu adevărat a și fost. Era prietenul, îndrumătorul și părtinitorul binefăcător al tinerimei. Un mecenat fără un pic de pretenție, umil, darnic

din întregul inimei sale. Creștin adevărat și patriot fără prihană.

Viața i-a fost o muncă continuă și roditoare pusă în serviciul Bisericii, patriei și al omenimei. A murit creștinește, împărtășit cu cele sfinte.

Dispozițiile-i testamentare sunt în conglăsuire cu faptele-i altruiste din viața lui petrecută pe pământ. Întreaga sa avere, carea se prețuiește la șapte milioane Lei, o-a lăsat pentru scopuri culturale creștine-românești în îngrijirea Metropoliei noastre din Blaj. Casa din comuna sa natală Petrova, a dispus să servească de școală primară română gr. cat.

A murit în 22 Iulie crt. în Cluj, unde i s'au făcut funerarii în asistența unui public înmens. Corpul ne-insuflețit a fost transportat la comuna Petrova. Aici la 25 Iuliu crt. s'a săvârșit ceremonialul religios al înmormântării, la care Preasfinția Sa Episcopul Gherlei a dispus să fie reprezentat prin vicarul său foraneu. Actul înmormântării a decurs cu asistența alor 16 preoți, luând parte la durerea obștească pe lângă familie nu numai întreaga comună ci și satele din împrejurime.

După sfârșitul ceremonialului funebral au vorbit deputatul *Dr. G. Iuga* în numele partidului național, stărnind lacrimi prin cuvintele-i pătrunșătoare, primmedicul *Dr. Alexd. Balinț* din încredințarea Asociației medicale ține un frumos discurs plin de dui-oase sentimente ale dragostei colegiale, protopopul rutean *Marina* în numele populației rutene aduce prinosul iubirei și recunoștinței cătră cel dispărut, tinărul stud. univ. *Stef. Balea* ca reprezentant al cercului stud. acad. județan vorbește cu gingășia dragostei cătră patronul tinerimei, păr. paroh local *Dariu Vlad* cu alese cuvinte ia iertăciunile dela soție, rudonii și po-

poreni. În sfârșit primpret. *Dr. Vas Filipciuc* face panegiricul cu adevărat oratoric rugând rudeniile și poporeni a păzi cu pietate memoria celui decedat, iar faptele lui creștinești și patriotice a le privi ca pildă vrednică de imitat.

După aceasta repausatul se astrucă, brujii cad jalnic, pe sălaș, și noi ne depărtăm dela mormânt cu dureroase gândire, că s'a dus *un adevărat Român, în care n'a fost viclesug!*

Din catechism.

35. Pentru ce ne dă Dumnezeu toate aceste ?

Dumnezeu ne dă toate aceste, pentru că este părintele nostru și încă Părinte adevărat bun și drept.

Învățătura despre Dumnezeu ca cărmuitorul lumii are o foarte mare influință asupra pietății omenești.

Convingerea, că Dumnezeu ne susține cu puterea voinței lui, cumcă nu ne desprețuește, se îngrijește zilnic de noi, ne pune la îndemână cele mai potrivite mijloace ca să ajungem în împărăția cerului, convingerea aceasta ne indeamnă la cea mai mare recunoștință față de Dumnezeu, care fără meritele noastre ne acopere cu nenumerate binefaceri, dar totodată trebuie să ne și smerim înaintea lui văzând că fără ajutorul lui nimic nu putem face, și sunt zădărnice toate încercările noastre, dacă Dumnezeu nu ne ajută și nu cărmuește.

Numiri. Preaven. Ordinariat episcopesc din Gherla a numit la parohia III. din Borșa de administrator pe preotul nou hirotonit on. Ioan Pop iar la Moisei pe on. Andrei Coman.

O bibliotecă întreagă scrisă pe o singură pagină a catehizmului.

Dabschelim, domnitorul unui ținut din India a avut o mulțime nespuse de mare de cărți (bibliotecă) așa în cât a fost nevoit ca 100 bramini (preoți de religie păgână indiană) să fie incredințați cu ținerea în rând a bibliotecii iar pentru transportarea acesteia a fost lipsă de una miie camile. Fiind cărțile atât de multe, în cât domnitorul nu era în stare să le celească, a poruncit braminiilor (preoților), că învățăturile cuprinse în ele, să le scrie mai pe scurt. Braminii au lucrat 20 ani, dar pe lângă toată ostenala lor, la transportana bibliotecii totuș au trebuit 30 camile. Cărțile în acest mod scurtate încă s'au părut prea multe.

La o nouă poruncă a domnitorului, braminiilor le-a succedat, să reducă numărul cărților la 50 tomuri. Până s'au făcut acestea, au trecut mulți ani. Domnitorul a îmbătrânit, ochii i-au slăbit și așa chiar și numai acestea 50 tomuri s'au părut prea multe pentru a le putea ceti. În sfârșit se îndreaptă către iubitul său sfetnic generalul Pilzai rugându-l, că învățăturile din cele 50 tomuri să le scrie cât se poate pe scurt într-o carte mică.

Generalul deja era creștin. Întru ascuns umblase să asculte învățăturile misionarilor (preoți catolici trimisi pentru creștinarea păgânilor). Urmarea a fost că s'a botezat. Ca creștin adese ori ruga pe Dumnezeu, să-i ajute a dobândi pe bătrânul său domnitor pentru creștinism. Ceasul dorit acuma a sosit. În ziua următoare se prezintă înaintea domnitorului cu un catehizm mic, îl deschide și învățăturile cuprinse pe fața primă, în prezenta domnitorului le scrie pe o frunză de platon, carea i-o predă cu aceste cuvinte: „Iată Domnitorul e gata prescurtarea dorită. Acesta este conținutul cărților bibliotecii tale. Dacă primești acestea puține cuvinte, vei avea toată înțelepciunea adevărată. Privește dar aceasta hârtie de frunză“.

Domnitorul uimit, ia în mână frunza și citește: „Să crezi, să sperezi și să iubești! Fă bine și depărtează-te de rău. Să te folosești de darul lui Dumnezeu. Făcând aceasta, nu va trebui să porți frica morții

nici să te temi de aceea, ce va urma după moarte, căci vei avea ca răsplată fericirea veșnică". Cei doi iară și iară aceste cuvinte scrise pe frunză, prin darul lui Dumnezeu i se deschid ochii sufletului, numai de cât vede și cunoaște adevărul religiei creștine, se botează, și ca un evlavios creștin moare în Domnul.



Crinul.

În mijlocul grădinii, care era frumos îngrijită de Luisa, pe un razor înconjurat de cimisir, se afla un crin în floare de o culoare albă nespuse de frumoasă. Luisa, care nici ea nu era mai înaltă de cât tulpina de crin, privea într-o dimineață la frumoasa floare, cum strălucea la razele soarelui și își ridică ochii plină de fericire și mulțumire către Acela, care a făcut soarele, roua și florile. Părinții Luisei se bucurară de aceste sentimente pline de evlavie ale fiicei lor și-și șoptiau încet: „Ea însăși este un crin nevinovat, care crește și se dezvoltă fumos!”

Dar nu trecu anul și Luisa muri; iar când crinul înflori din nou, mama își aduse aminte de fiica ei decedată și începu să plângă. Atunci soțul îi zise: „Pe când acest crin era încă o plantă mică, într'un loc părăsit al grădinei, îl scosei din pământ, iar Luisa era tare mâhnită din această cauză și-mi spuse, că ar fi păcat de sărmana plantă. Deoarece însă crinul, fusese plantat întrun loc mai potrivit, el deveni podoaba acestei grădini și ast-

fel Luisa nu mai putea de bucurie și-mi mulțumi că am mutat floarea. De aceea, scumpa mea, nu plânge, ci din contra bucură-te. Luisa noastră, luată de pe acest pământ, înflorește în rai!”

De mâna Domnului răpită,
Ea sus în cer a fost sădită.

Biblioteca „Presa Bună No. 14.



Concurs. Parohia Apșa de mijloc beneficiul inferior (Cehoslovacia), se curentează până în 15 August. crt.

Exercițiile spirituale, contemplate a se ținea pentru preoți în Gherla pe zilele 10—13 August crt. s'au amânat.

Bibliografie. A apărut: Paraclisul Maicii Domnului. Prețul unui exemplar este 5 lei. Se recomandă poporului credincios cu atât mai în adins, că în zilele 1—15 Aug. crt. (postul Sfintei Mării) ținându-se zilnic în toate parohiile aceasta slujbă cuvioasă de mângăire, credincioșii pot folosi aceasta cârtică cu mult rod suflătesc.

În librăria Asociațiunii (Sighet, piața unirii No 25) se găsește broșura intitulată: Anul sfânt. Este de mare însemnătate actuală. Exemplarul costă 5 lei. Conținutul: 1) Introducere, 2) Originea jubileului 3) Anul sfânt 1925, 4) Anul 1926. 5) Ce este anul sfânt? 6) Ce fel de rugăciuni sunt prescrise? 7) Diverse rugăciuni potrivite cu însemnătatea anului jubilar.

Calendar săptămânal.

1—7 August 1926.

1. Dumineca X. d. Rusalii (Ev. d. Mat. 17, 14.) Scoat. lemn. s. Cruci
2. Luni. Int. moașt. s. Ștefan
3. Marți. C. P. P. Isachie, Dal.
4. Miercuri. SS. 7 tineri din Efez.
5. Joi M. Eurignie.
6. Vineri. Schimb la fața.
7. Sâmbăta C. M. Domeție.